

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/160/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122208922
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4122208922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Grečmal, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, sídlo: Štefánikova trieda 88, Nitra, dieťa rodičov - matky: B. B., narodená XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu: C. X/X, D., zastúpená splnomocnenkyňou: JUDr. Sabína Šurinová Barciová, advokátka, sídlo: Pri kaštieli 387, Alekšince, a otca: E. A. B., narodený XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu: F. XXX/XX, D., zastúpený splnomocnenkyňou: JUDr. Ivana Kochanská, advokátka sídlo: Farská 33, Nitra, o zvýšenie výživného a úpravu styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 24P/228/2022-728 zo dňa 10. júna 2025, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/7/2021 - 45 zo dňa 10.11.2021 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., kedy si otec maloletého vyzdvihne v predškolskom alebo školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a v určený čas ho odovzdá späť v mieste bydliska matky, otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na tom istom mieste ho včas a riadne matke odovzdá, počas letných školských prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 9.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na tom istom mieste ho včas a riadne matke odovzdá, a matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/104/2019-243 zo dňa 17.9.2019 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého zo sumy 210 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne od 05.09.2022 do 31.5.2025 a od 01.06.2025 na sumu výživného 300 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, výrokom III. zaviazal otca zaplatiť zročné výživné za obdobie od 05.09.2022 do 31.05.2025 vo výške 1 314,58 eur do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 24 ods. 4, § 26, § 62 ods. 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 z. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 52 z. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“) a vecne odôvodnil tým, že z vykonaných dôkazov mal čo do otázky zmeny pomerov jednoznačne ustálené, že od času vydania posledných rozhodnutí došlo k podstatnej zmene okolností, ktorá odôvodňuje tak rozšírenie

úpravy styku, ako aj zvýšenie výživného. K úprave styku otca s maloletým uviedol, že predchádzajúca úprava vychádzala z útleho veku maloletého, kedy ešte nenavštevoval predškolské zariadenie. Keďže v súčasnosti navštevuje materskú školu, doterajší styk počas dňa v pracovnom týždni nebolo možné realizovať. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že stretávanie bolo dlhodobou sprevádzané problémami, najmä problematickým odovzdávaním, opakovaným volaním polície zo strany otca, ktorého bol účastný aj maloletý, a vulgárnym vystupovaním otca voči starým rodičom zo strany matky, ako aj vzájomným osočovaním. Týmto konaním rodičia spôsobovali maloletému ťažkosti a psychické vypätie v citlivom veku, pričom dieťa samo opakovane žiadalo, aby otec nenadával mame a starí rodičia na otca. Súd prvej inštancie zistil, že hoci otec od nadávok upustil, maloletý má v pamäti vzorce správania z minulosti a pociťuje konflikt lojality. Napriek tomu, že maloletý má k otcovi blízky vzťah a chce s ním byť, odmieta u neho prespať, ani sám otec nedokázal dieťa motivovať na prespanie čo i len jednej noci cez víkend. Rodičom boli ponúknuté všetky možnosti pomoci (RPPS, Familiam o.z., CDR), avšak prenechávali zodpovednosť na maloletého. Vychádzajúc zo stavu od septembra 2024, kedy sa rodičia zhodli na pravidelnom režime, styk sa ustálil každý párný týždeň v utorok a štvrtok po vyučovaní. Zároveň tento styk súd prvej inštancie rozšíril o prespanie každý nepárny víkend od soboty 9:00 hod. do nedele 18:00 hod., pretože dospel k záveru, že maloletý je na prespanie pripravený. K úspešnej realizácii je nevyhnutné jednotné vystupovanie rodičov: matka musí dať dieťaťu jasne najavo, že je v poriadku u otca prespať, nezaťažovať ho inými plánmi, neprenechávať farchu rozhodovania na dieťaťu a zamedziť zasahovaniu starej matky do odovzdávania. Od otca požadoval stíšenie, trpezlivosť a upustenie od hrozieb matke. K zvýšeniu výživného dôvodil, že od roku 2019 maloletý prešiel vývojom, je o 5 rokov starší, navštevuje materskú školu a v septembri 2025 nastúpi do základnej školy. Jeho odôvodnené potreby stúpili na sumu približne 300 až 350 eur mesačne. Súd prvej inštancie zistil a podrobne vyčíslil, že tieto potreby pozostávajú z 24 eur na stravné v škôlke, približne 150 eur na stravu doma, 80 eur na oblečenie a obuv, 30 eur na lieky a vitamíny, 10 eur mesačne na antialergický krém, plus ďalšie výdavky na výlety, hračky a nepravidelné zdravotné či záujmové aktivity. Zásadná zmena pomerov nastala aj u rodičov, ktorí obaja žijú u svojich rodičov a majú tak nižšie výdavky na bývanie. Matka, predtým na rodičovskej dovolenke, je od septembra 2024 zamestnaná v riadnom pracovnom pomere s priemerným príjmom 1 016 eur mesačne. Ďalej dosahuje príjem z prenájmu vlastného bytu vo výške 550 eur (pri nákladoch 380 eur), nemá úvery a jej výdavky majú štandardný charakter. Otec naďalej pracuje v Anglicku, pričom jeho príjem zo zamestnania a dávok sa zvýšil zo sumy 1 500 – 1 600 eur na približne 1 931 eur mesačne. Súd prvej inštancie mal preukázané, že otec si príjem zvyšuje aj predajom tabakových výrobkov v Anglicku (cca 206 eur mesačne) a pravidelnými vkladmi hotovosti na účet v rôznych sumách od 200 do 600 eur, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil ako ďalšie vedľajšie príjmy, hoci otec tvrdil, že ide o pôžičky. Odmietol obranu otca o jeho náročnej finančnej situácii a vysokých výdavkoch. Otec sa aj bezdôvodne vzdal lukratívneho majetku a príjmov, keď v roku 2021 daroval svoj byt v D. otcovi, aby sa vyhol exekúciám, no naďalej zaň platí hypotéku 397 eur. Rovnako odstúpil svoju spoločnosť G. H. bezodplatne a vykonáva funkciu v dozornej rade I. D., a.s. bez nároku na odmenu. Jeho spoločnosť A., J. podľa účtovných závierok dlhodobu stagnuje (v roku 2023 obežný majetok 4 736 eur). Súd prvej inštancie zdôraznil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami a splácaním úverov (otec nepreukázal nevyhnutný účel pôžičiek vo výške 5 000 a 4 000 eur). Zároveň zamietol návrh matky určiť výživné z 20-násobku životného minima, pretože otcov príjem bolo možné riadne zistiť a vyčísliť. Na základe týchto úvah zvýšil výživné na sumu 250 eur mesačne (do 31.05.2025) a následne od 01.06.2025 na sumu 300 eur mesačne s ohľadom na blížiaci sa nástup maloletého do základnej školy, čo má zabezpečiť, aby sa životná úroveň dieťaťa rovnala životnej úrovni rodičov. K zročnému výživnému a trovám konania uviedol, že priznaním vyššieho výživného (rozdiel 40 eur mesačne) za obdobie od podania návrhu (05.09.2022) do 31.05.2025 vzniklo zročné výživné vo výške 1 314,58 eur. Táto suma sa skladá z alikvotnej časti za september 2022 vo výške 34,58 eur (40 eur / 30 dní x 26 dní) a zo sumy 1 280 eur za nasledujúcich 32 mesiacov (október 2022 až máj 2025). Otcovi neuložil štandardnú 3-dňovú paričnú lehotu, ale využil zákonnú možnosť a určil lehotu 90 dní od právoplatnosti rozsudku, a to s ohľadom na jeho vyššie výdavky spojené s prácou v zahraničí a splácaním úverov, aby nebolo ohrozené prioritné platenie bežného výživného. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

3. Proti tomuto rozsudku v časti výrokov I., II. a III. podal otec odvolanie dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že: „I. Otec maloletého je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15:00 hod. do 19:00 hod., kedy si otec maloletého vyzdvihne v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a v určený čas ho

odovzdá späť v mieste bydliska matky. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň od piatku, kedy ho vyzdvihne v piatok po skončení školského zariadenia, ktoré bude maloletý navštevovať do nedele do 18:00 hod., kedy maloletého odovzdá včas a riadne v mieste bydliska matky. Počas letných školských prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 09:00 hod. do 19:00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na tom istom mieste ho včas a riadne matke odovzdá. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť. II. Otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 210,- eur mesačne, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.“ Namietal, že súd prvej inštancie opätovne nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v rovine určenia výživného aj určenia stretávania sa s maloletým. Čo sa týka úpravy styku, uviedol, že má s maloletým dlhodobu vrúcny a pozitívny vzťah, pričom maloletý je v jeho prítomnosti rád a bez stresu. Hoci sa jeho komunikácia s matkou zlepšila, významnú a negatívnu rolu v obmedzovaní prespávania maloletého zohrávajú rodičia matky. Tí majú s otcom naďalej nekorektné vzťahy, maloletého v domácnosti matky dlhodobu ovplyvňujú a oživujú v ňom nepriaznivé spomienky na minulosť, čím maria jeho prespávanie u otca. Samotná matka sa podľa otca vyjadrila, že maloletého v prespávaní u otca špeciálne nepodporuje. Otec preto považoval rozhodnutie súdu, ktorým mu bolo umožnené prespanie iba na jednu noc v nepárnom týždni zo soboty na nedeľu, za neadekvátne. Maloletý má u otca vytvorené adekvátne podmienky na dlhodobejšie prespávanie, čo mal potvrdiť aj samotný maloletý. Vo vzťahu k určaniu výživného vytýkal súdu neúplné zistenie skutočného stavu veci ohľadom majetkových pomerov spolužijúcich osôb. Kým on do konania doložil dôkazy o príjmoch svojich rodičov - dôchodcov, pričom jeho otec poberá dôchodok vo výške 1 002,- eur mesačne a matka 885,- eur mesačne, matka maloletého predložila iba príjem svojej matky (zdravotnej sestry) vo výške 1 889,- eur mesačne. Matka nespĺnila svoju povinnosť a nepreukázala nadštandardne vysoký príjem svojho otca z výsluhového a starobného dôchodku, ktorý napríklad v roku 2019 predstavoval celkovo sumu 2 034,42 eur. Poukázal na disproporciu v majetkových pomeroch oboch strán. Zmena pomerov nastala iba na strane matky, ktorá sa riadne zamestnala ako asistentka učiteľa s priemerným mesačným príjmom 1 016,70 eur a navyše prenajíma svoj byt nezaťažovaný hypotékou. Majetkové pomery matky tak vysoko prevyšujú jeho vlastné, keďže on si pre nestabilitu stretávania nevedel zariadiť život tak, aby jeho zárobky prevýšili výdavky. Súd nesprávne vyhodnotil jeho bezodplatnú pomoc známym, spočívajúcu v dovoze cigariet do Anglicka, ako postranný príjem, hoci z toho nemá žiaden zisk. Zároveň namietal nesprávne právne posúdenie veci, pretože súd ustálil mesačné výdavky na maloletého v rozmedzí 300 až 350,- eur mesačne, požadovaná výška výživného 300,- eur mesačne, ku ktorej sa súd priklonil, by tak znamenala, že by hradil 90 % až 100 % všetkých nákladov maloletého. Tento stav považoval za rozporný s dobrými mravmi, keďže hradenie nákladov nemôže spočívať výlučne na pleciach povinného rodiča a obaja by sa mali podieľať na výžive podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov.

4. Opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v časti bežnej úpravy styku a určenia vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloletého potvrdiť, pričom v časti mimoriadnej úpravy styku v čase letných prázdnin ho navrhol rozšíriť. Zotrvával na svojom doterajšom postoji a skonštatoval, že vzhľadom na priebeh konania a vykonané dokazovanie je maloletý dostatočne zrelý na realizáciu kontaktu s otcom aj s prespaním. Maloletý má k otcovi pozitívny vzťah, pričom je výlučne v kompetencii rodičov, aby dieťa na styk riadne pripravili a zrealizovali ho. V rámci mimoriadnej úpravy styku počas letných prázdnin navrhol k víkendovému styku pridať stretávanie otca s maloletým v každom párnom týždni od pondelka do štvrtku v čase od 9:00 hod. do 19:00 hod. Tento návrh odôvodnil tým, že otec sa v daný týždeň z dôvodu práce v zahraničí zdržiava na Slovensku. Ohľadom vyživovacej povinnosti uviedol, že ju navrhol upraviť primerane k veku a odôvodneným potrebám maloletého. Pri tomto návrhu prihliadol aj na majetkové a príjmové pomery na strane otca, pričom sa opieral o tzv. tabuľkové výživné vo výmere do 18 %, čo predstavuje sumu 300 eur.

5. Proti napadnutému rozsudku v časti výroku I. podala odvolanie aj matka dôvodiac ustanovením § 365 písm. f) Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku I. zmenil tak, že: „Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., kedy si otec maloletého vyzdvihne v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a v určený čas ho odovzdá späť v mieste bydliska matky. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na tom istom mieste ho včas a riadne matke odovzdá. Matka je

povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť.“ Namietala, že rozhodnutie súdu o rozšírení styku s prespaním nie je v záujme maloletého a je neprimerané. Maloletý nie je zvyknutý u otca prespávať, nikdy u neho nespál a je naviazaný na matku, v ktorej starostlivosti je od novorodeneckého veku. Zmena v takomto rozsahu a proti vôli dieťaťa by znamenala psychický tlak a vybočenie zo zaužívanej stability výchovného prostredia. Poukázala na dlhú a náročnú cestu k aktuálnej dohode o styku, ktorá bez konfliktov funguje od septembra 2024 a maloletému plne vyhovuje. Tomuto stavu predchádzalo obdobie poznačené súdnymi spormi, volaním polície, nútením plačúceho maloletého na styk, vulgárnym vyjadrovaním otca na adresu rodiny matky a jeho nevhodným správaním, čo doteraz determinuje vzťah dieťaťa k nemu. Otec opakovane skúšal styk predĺžiť na prespanie, avšak bezvýsledne. Sám maloletý viackrát, aj na pohovore pred súdom, jasne vyjadril svoj postoj, že u otca spať nechce. Autoritatívne donútenie dieťaťa k prespávaniu prostredníctvom rozsudku bude v praxi nevykonateľné, povedie k opätovným konfliktom a spôsobí maloletému zbytočné psychické vypätie. Súd prvej inštancie konal v zrejmom rozpore s vlastným odôvodnením. Súd sám v rozsudku skonštatoval, že v súčasnosti stále nie je možné realizovať stretávanie v rozsahu s prespávaním, a že ani sám otec nedokázal vnímavého maloletého motivovať k prespaniu čo i len na jednu noc. Súd rovnako priznal, že u rodičov došlo k stavu, kedy sa zhodli na pravidelnej forme styku, ktorá sa realizuje od septembra 2024. Napriek týmto zisteniam súd prvej inštancie nepochopiteľne a arbitrárne tento osvedčený režim zmenil a neprimerane zasiahol do súhlasne nastaveného a dodržiavaného režimu. Maloletého je nutné na styk s otcom privykať postupne a pozitívnym pôsobením, a nie rozsudkom vynútenou šokovou náhlou zmenou, čo by pre dieťa vzhľadom na minulosť predstavovalo neadekvátnu emočnú záťaž. Aj styk počas letných prázdnin sa realizuje podľa dohody bez prespávania a k spokojnosti všetkých strán, pričom rodičia sa vedú flexibilne dohodnúť aj na náhradných termínoch. Taktiež poukázala na skoršie vyjadrenie kolízneho opatrovníka z júna 2023, ktorý voči prespávaniu namietal práve z dôvodu, že proces privykania by mal byť postupný. Maloletý sa vždy sám dožaduje, aby ho otec večer zanesol domov, čo napríklad prejavil aj pri dohode o účasti na svadbe v septembri 2025. S ostatnými výrokmi súdu (výroky II., III. a IV.), ktoré sa týkali určenia vyživovacej povinnosti otca a trov konania, plne súhlasila a považovala ich za správne a dostatočne odôvodnené.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, odvolateľom – matkou i otcom maloletého dieťaťa (§ 359 Civilného sporového poriadku v spojení s § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie matky a otca má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), a že použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli odvolacieho súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie matky, ani otca nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku), pričom vychádzal zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdenie správnosti skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene úpravy styku otca s maloletým v rozsahu každého párneho kalendárneho týždňa v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., každého nepárneho kalendárneho týždňa od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod., ako aj styku počas letných školských prázdnin (výrok I.) a pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti otca pre maloletého zo sumy 210,- eur mesačne na sumu 250,- eur mesačne od 05.09.2022 do 31.05.2025 a od 01.06.2025 na sumu 300,- eur mesačne (výrok II.), vrátane s tým súvisiaceho rozhodnutia o zročnom výživnom za obdobie od 05.09.2022 do 31.05.2025 vo výške 1 314,58 eur (výrok III.), ako aj závislého výroku o trovách konania (výrok IV.).

8. Odvolací súd posudzoval správnosť napadnutého rozsudku v časti úpravy styku otca s maloletým, v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému, ako aj v nadväzujúcej časti o zročnom výživnom a v závislej časti o trovách konania. Odvolací súd vychádzal zo zistenia skutočného stavu veci

ustáleného súdom prvej inštancie, keďže nenašiel dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, a skutkové i právne závery súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Na tomto podklade dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil okolnosti rozhodné pre posúdenie rozsahu styku otca s maloletým, ako aj skutočnosti právne významné pre rozhodnutie o zvýšení výživného a o zročnom výživnom. Odvolací súd preto v celom rozsahu zdieľa aj právne závery súdu prvej inštancie, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s prejednávanou vecou aj správne vyložil; preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a na správne, presvedčivé a dostatočné písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie odkazuje. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty rodičov nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za vhodné dodať už len nasledovné:

9. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

10. Podľa § 26 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.⁶⁾ Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

11. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.⁽¹⁾ Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.⁽²⁾

12. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť ⁽¹⁾. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov ⁽²⁾. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť ⁽⁴⁾. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť⁽⁵⁾.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

16. Právoplatné meritorne súdne rozhodnutia sa spravidla vyznačujú stabilitou právnych účinkov, ktorá je jedným z predpokladov právnej istoty. Ak súd o veci rozhodol a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, tá istá vec sa znovu neprejednáva, ak zákon výslovne neustanovuje inak. Výnimku predstavuje zákonná úprava podľa § 26 Zákona o rodine v spojení s § 121 Civilného mimosporového poriadku, ktorá umožňuje, aby sa rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu

zmenilo novým rozhodnutím v tom istom predmete konania. Hmotnoprávnym predpokladom zmeny je, aby došlo k zmene pomerov oproti času, keď súd rozhodol v pôvodnom konaní. Zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o forme starostlivosti vtedy, ak nové okolnosti dosiahnu takú intenzitu, že odôvodňujú odklon od požiadavky stability výchovného prostredia a doterajšia úprava už nezabezpečuje usporiadanie pomerov dieťaťa spôsobom zodpovedajúcim jeho záujmom. Pri posudzovaní, aká forma osobnej starostlivosti je v zmenených pomeroch primeraná, súd vychádza z hmotnoprávných kritérií vyplývajúcich z § 24 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine.

17. Odvolací súd po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia a spisového materiálu v nadväznosti na horeuvedený zákonný rámec uzatvára, že súd prvej inštancie sa správne zamerlal na rozhodné okolnosti zmeny pomerov podľa § 26 Zákona o rodine a § 121 Civilného mimosporového poriadku a z vykonaných dôkazov vyvodil logické a preskúmateľné skutkové závery. Zo zistenia skutočného stavu vecí, ktorý súd prvej inštancie správne ustálil vo vzťahu k posúdeniu zmeny pomerov, vyplýva najmä nasledovné:

18. Rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 13P/104/2019-243 zo dňa 17.09.2019, bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené, maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 210 eur mesačne a styk otca s maloletým bol upravený každý nepárny týždeň v sobotu a nedeľu od 14.00 do 18.00 hod. v prítomnosti matky. Následne bolo stretávanie otca s maloletým zmenené nadväzujúcim rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 13P/7/2021-45 zo dňa 10.11.2021, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č. k. sp. zn. 8CoP/2/2022-71 zo dňa 17.02.2022, tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v sobotu a v nedeľu od 9.00 hod. do 13.00 hod. a každý párný týždeň v utorok a vo štvrtok od 9.00 hod. do 13.00 hod. V čase pôvodnej úpravy rodičovských práv a povinností, stretávania a výživného matka žila spolu s rodičmi v rodinnom dome vo vlastníctve rodičov, ktorí jej finančne vypomáhali, maloletý mal výdavky zodpovedajúce veku a vývoju najskôr na plienky, hygienické potreby a drogériu v sume 100 eur mesačne, neskôr na umelé mlieko v sume 70 eur mesačne, ako aj na oblečenie a obuv primerané veku dieťaťa, a maloletý bol zdravý. Matka poberala rodičovský príspevok 220 eur mesačne a prídavky na dieťa nepoberala, keďže otec pracoval v zahraničí, kde mu následne boli vyplácané prídavky na dieťa; matka bola vlastníčkou trojizbového bytu v D., ktorý v tom období využívala za úhradu energií matkina kamarátka. Otec pracoval v Anglicku a v čase, keď sa zdržiaval na Slovensku, býval u rodičov v rodinnom dome, bol vlastníkom dvojizbového bytu v D., ktorý prenajímal za 600 eur mesačne aj s energiami, z tejto sumy splácal úver 287 eur mesačne na kúpu bytu, pričom zostatok úveru predstavoval 80 000 eur, a služby spojené s užívaním bytu hradil približne vo výške 150 eur mesačne. Otec pracoval s miestom výkonu práce v Anglicku s priemerným príjmom za 12 kalendárnych mesiacov 1505 libier, čo predstavovalo približne 1662 eur, cestovné na Slovensko predstavovalo mesačne 400 eur, pričom jedna cesta stála 200 eur, a za bývanie v Anglicku platil 344 libier za izbu v byte; otec bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti A. J.. Styk otca s maloletým sa od 28.04.2021 realizoval podľa nadstavenej dohody rodičov ako rozšírenie víkendového stretávania o dva pracovné dni, pričom sa spočiatku realizoval za prítomnosti matky vo vonkajších priestoroch alebo v domácnosti otca. Po právoplatnosti rozhodnutia o zmene úpravy stretávania otca s maloletým už bez prítomnosti matky pokračovali problémy s realizáciou stretávania, realizovalo sa nepravidelne. Styk otca s maloletým sa od septembra 2024 ustálil v pravidelnej forme v režime každého nepárneho víkendu v sobotu a nedeľu a v utorok a vo štvrtok, keď otec maloletého vyzdvihuje z materskej školy. Rodičia sa v priebehu konania pokúsili nastaviť prespávanie maloletého u otca, avšak prespanie sa nepodarilo zrealizovať, pričom rodičia mali rozdielne pohľady na dôvody, pre ktoré sa prespanie neuskutočnilo. Súd prvej inštancie z pohovoru s maloletým v júni 2025 ustálil, že maloletý má pozitívny a pevný vzťah s otcom, aj so starými rodičmi zo strany otca aj zo strany matky, vedel opísať režim stretávania s otcom a na priamu otázku uviedol, že u otca prespať nechce, uviedol, že sa rozhodol, že tam nebude spať, a povedal to všetkým, pričom uviedol aj, že starí rodičia z matkinej strany by sa hnevali, keby u otca prespal, lebo otec im nadával, ale teraz to nerobí, a zároveň uviedol, že dom v K. sa mu páči, rád tam chodí, ničoho sa nebojí a nič mu nechýba; pri hypotetickej otázke, čo by robil, keby sa rodičia dohodli, že bude musieť u otca spať, maloletý nevyjadril zamietavo a váhavo prikývol. Súd prvej inštancie ustálil aj zmeny pomerov ohľadom osobných pomerov na strane maloletého, ako aj matky a otca, tiež zmenu príjmových pomerov na strane matky a otca. Na strane matky ustálil, že matka naďalej býva spolu s rodičmi v rodinnom dome v ich vlastníctve, od septembra 2024 je zamestnaná v základnej škole ako asistentka učiteľa s priemerným mesačným príjmom 1 016,70 eur, je prijatá na externé vysokoškolské štúdium s ročným poplatkom 800 eur, je naďalej vlastníčkou trojizbového bytu v D. a dosahovala príjem z prenájmu tohto

bytu v roku 2023 vo výške 7 300 eur a v roku 2024 vo výške 6 840 eur, pričom aktuálne prenajíma byt za 550 eur mesačne a poplatok za služby spojené s užívaním bytu predstavuje 380 eur mesačne. Od roku 2023 poberá prídavok na dieťa, rodičovský príspevok poberala naposledy vo februári 2022, nemá úvery, ani pôžičky, má bežné výdavky na telefón/internet/TV, stravu, drogériu, oblečenie a obuv a dopravu. Matka matky je zamestnaná ako zdravotná sestra s priemerným príjmom 1 889 eur mesačne a otec matky poberá výsluhový a starobný dôchodok. Na strane maloletého súd prvej inštancie ustálil, že maloletý je od času poslednej úpravy výživného o 5 rokov starší, v čase posledného rozhodnutia o výživnom bol v útlom veku, v dennej starostlivosti matky. Aktuálne má matka v súvislosti s návštevou materskej školy maloletým spojené bežné výdavky zodpovedajúce jeho veku vo výške približne 300 až 350 eur mesačne. Maloletý navštevuje materskú školu v D. - predprimárne povinné vzdelávanie, od septembra 2025 nastúpi do prvého ročníka základnej školy. Matka platila za stravu v materskej škole 24 eur, v predchádzajúcich rokoch platila školné 30 eur mesačne, maloletý nemá platené aktivity a futbalový krúžok v rámci materskej školy navštevuje bezplatne, ZRPŠ činí 20 eur ročne a triedny fond 40 eur ročne, na stravu maloletého nad rámec stravného v materskej škole vynakladá približne 150 eur mesačne, na oblečenie a obuv približne 70 až 80 eur mesačne, na výlety a hračky, na lieky a vitamíny 30 eur mesačne a 90 eur ročne za lieky na choroby – maloletý používa antialergický krém a navštevuje alergiológickú ambulanciu s podávaním liekov. Na strane otca súd prvej inštancie ustálil, že otec žije spolu s rodičmi v ich rodinnom dome, rodičia sú dôchodcovia s dôchodkami vo výške 1 002 eur mesačne a 885 eur mesačne. Otec naďalej pracuje v Anglicku, od 30.04.2018 v režime dvoch týždňov práce a dvoch týždňov doma na Slovensku, pričom z výpisov z účtov v anglickej banke L. M. súd prvej inštancie ustálil, že priemerný príjem otca zo zamestnania za 11 kalendárnych mesiacov roku 2024 bol 1 635 libier, čo predstavuje 1 931,25 eur mesačne, dosahuje aj vedľajší príjem z predaja cigariet, ktorý predstavoval priemerne 175 libier mesačne, čo je po prepočte 206,70 eur, otec celkom dokáže dosiahnuť príjem približne 2 138 eur mesačne. Otec je vlastníkom spoločnosti A. J. a z účtovnej závierky za rok 2023 vyplýva obežný majetok 4 736 eur, z toho peňažné prostriedky v banke tvoria 2 534 eur, zásoby 2 154 eur a krátkodobé pohľadávky 48 eur. Otec už nevlastní dvojizbový byt v D., ktorý v roku 2021 bezodplatne daroval svojmu otcovi - napriek darovaniu bytu svojmu otcovi, otec maloletého naďalej platí hypotéku 397 eur mesačne so zostatkom 67 000 eur, tiež má úver v anglickej banke vo výške 3 100 libier, ktorý spláca splátkou 92 libier mesačne, a spotrebiteľský úver vo N. banke zo dňa 16.04.2025 vo výške 13 360 eur so splátkou 181 eur mesačne.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo, ako aj podaných odvolaní rodičov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutých výrokov vecne správny. Súd prvej inštancie po predchádzajúcom zrušení svojho skoršieho rozhodnutia odvolacím súdom doplnil dokazovanie v intenciách záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení, riadne sa zameril na zistenie skutočného stavu veci v rozsahu rozhodnom pre posúdenie návrhu na zmenu úpravy styku, aj návrhu na zvýšenie výživného, na podklade vykonaného dokazovania dospel k skutkovým a právnym záverom, ktoré sú logické, preskúmateľné, vnútorne súladné a zodpovedajú zákonným kritériám rozhodovania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa. Úlohou odvolacieho súdu je preskúmanie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a v tomto rámci odvolací súd nezistil pochybenia v zistení skutočného stavu veci, v hodnotení dôkazov, v právnom posúdení veci, ani v procesnom postupe súdom prvej inštancie, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

20. Vo všeobecnej rovine treba uviesť, že súd prvej inštancie po vrátení veci správne vychádzal z toho, že pri zmene skoršieho rozhodnutia o výživnom, ako aj pri zmene skoršieho rozhodnutia o úprave styku, je nevyhnutné porovnať pomery existujúce v čase skoršej úpravy s pomermi aktuálnymi. Práve tento postup bol v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu výslovne zdôraznený a súd prvej inštancie ho v novom rozhodnutí rešpektoval. Správne zisťoval nielen aktuálne pomery na strane maloletého a rodičov, ale aj pomery existujúce v čase predchádzajúceho rozhodovania, následne ich porovnal a vyhodnotil, či ide o zmenu pomerov takej intenzity, ktorá odôvodňuje novú úpravu. Rovnako správne postupoval aj v súlade s vyšetrovacím princípom konania podľa Civilného mimosporového poriadku, keď sa neobmedzil len na tvrdenia účastníkov, ale vykonal širší okruh dôkazov potrebných na zistenie skutočného stavu veci.

21. Pokiaľ ide o výrok o úprave styku otca s maloletým, súd prvej inštancie správne zistil, že od posledného rozhodnutia o styku nastala relevantná zmena pomerov. Maloletý už nie je dieťaťom útleho veku ako v čase skoršej úpravy - navštevoval materskú školu a vstúpil do obdobia bezprostrednej

prípravy na základnú školu (nástup v septembri 2025). Súčasne súd prvej inštancie správne zistil, že doterajší vývoj realizácie styku bol dlhodobo poznačený konfliktami medzi rodičmi, problémovým odovzdávaním maloletého, súdnym výkonom rozhodnutia, napätými vzťahmi medzi otcom a starými rodičmi z matkinej strany, a tým, že maloletý tieto konflikty vnímal a bol nimi zaťažovaný. Správne zistil aj to, že tieto okolnosti sa negatívne premietli do prežívania maloletého a do jeho postoja k realizácii styku. Zároveň však súd prvej inštancie rovnako správne zistil aj druhú, nemenej významnú rovinu veci, a to, že napriek tejto konfliktnej minulosti má maloletý k otcovi pozitívny a citovo významný vzťah, v jeho prítomnosti je rád, v otcovej domácnosti sa cíti dobre, má tam vytvorené zázemie, izbu, hračky, spoločné aktivity a pozitívne zážitky, pričom od septembra 2024 sa styk realizuje pravidelne a stabilizovane. Súd prvej inštancie preto správne nevychádzal z izolovanej okolnosti (názor maloletého), ale z celkového obrazu vývoja vzťahu a jeho stavu medzi maloletým a otcom.

22. Súd prvej inštancie správne prihliadol na to, že od septembra 2024 sa rodičom podarilo dosiahnuť stabilizáciu režimu stretávania - rodičia sa vedia dohodnúť aj na náhradných termínoch, komunikácia medzi nimi sa v porovnaní s minulosťou zlepšila. Rovnako správne zistil, že styk sa v praxi ustálil na režime utorok a štvrtok v párnom týždni a víkendovom kontakte v nepárnom týždni, pričom tento režim bol osvedčený a realizovaný. Ak súd prvej inštancie z tohto stabilizovaného režimu vychádzal ako zo základu novej úpravy, išlo o správny prístup. Napadnuté rozhodnutie preto nepredstavuje svojvoľné odtrhnutie sa od existujúcej reality, ale naopak, nadväzuje na osvedčené jadro doterajšej realizácie styku a rozširuje ho iba v obmedzenom rozsahu. Za rozhodujúce treba považovať aj to, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal s názorom maloletého. Z pohovoru z júna 2025 správne zistil, že maloletý na priamu otázku uviedol, že u otca prespať nechce, že sa tak rozhodol, a že to všetkým povedal. Tento názor súd prvej inštancie neopomenul, ani nezľahčil. Naopak, výslovne ho v odôvodnení zohľadnil. Zároveň však správne právne vychádzal z toho, že názor maloletého je významným kritériom pri posudzovaní jeho najlepšieho záujmu, nie však kritériom jediným a absolútne rozhodujúcim. Maloletý síce vo svojom veku dokáže primerane vyjadriť svoje postoje, zároveň však súd prvej inštancie správne zistil, že jeho postoje sú ovplyvnené aj minulosťou, predchádzajúcimi konfliktami dospelých, napätím lojality a rodinnou dynamikou, ktorú dieťa vnímalo. Práve preto bolo správne, že súd prvej inštancie nezostal pri mechanickom prevzatí jediného vyjadrenia maloletého, ale hodnotil ho v kontexte celého dokazovania a celkového najlepšieho záujmu maloletého.

23. Nedôvodná je preto odvolacia námietka matky, podľa ktorej súd prvej inštancie nerešpektoval jasne vyjadrenú vôľu maloletého a bez opory vo vykonanom dokazovaní autoritatívne mu vnucuje prespanie, s ktorou sa však odvolací súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie správne zistil, že maloletý má k otcovi pozitívny vzťah, v otcovej domácnosti sa cíti bezpečne, ničoho sa nebojí, nič mu tam nechýba, má tam vytvorené zázemie a z kontaktov s otcom má pozitívne zážitky. Správne zistil aj to, že samotné prespanie sa dosiaľ napriek pokusom nepodarilo prirodzene zaviesť, a preto nepristúpil k širokému rozšíreniu styku, ale len k obmedzenému adaptačnému posunu v rozsahu jednej noci v nepárnom týždni. Takáto úprava neznamená popretie názoru maloletého, ale primerané vyváženie jeho vyjadreného negatívneho postoja s ďalšími rozhodujúcimi objektívnymi kritériami jeho najlepšieho záujmu, vrátane potreby rozvíjania vzťahu s otcom postupným ale stále primeraným spôsobom.

24. Rovnako nemožno prisvedčiť odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie sa dostal do vnútorného rozporu tým, že v odseku 22. napadnutého rozsudku uviedol, že v súčasnosti stále nie je možné realizovať stretávanie v takom rozsahu, ako si želá otec, a zároveň rozhodol o styku s jednou nocou prespania. Takýto rozpor z napadnutého rozhodnutia nevyplýva. Súd prvej inštancie totiž správne rozlišoval medzi rozsahom styku požadovaným otcom, ktorý sa blížil širšiemu víkendovému a týždňovému modelu, a medzi obmedzeným postupným rozšírením o jednu noc prespania. Inak povedané, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť otcovi v plnom rozsahu jeho predstáv, no súčasne je odôvodnené vykonať menší adaptačný krok. Medzi týmito závermi nie je rozpor, ale stupňovanie úvah založené na individualizovanom posúdení veci.

25. Nedôvodná je aj odvolacia námietka matky, že režim realizovaný od septembra 2024 je pokojný, funkčný a bez konfliktov, a preto do neho nemal súd zasahovať. Súd prvej inštancie však tento osvedčený režim nielenže nevyúlčil z úvah, ale práve naopak, vzal ho za východisko novej úpravy. To, že od neho v malej časti odchyľil rozsah styku a rozšíril ho o jednu noc prespania, nepredstavuje arbitrárnosť, ani negáciu doterajšej dohody rodičov. Konanie vo veciach starostlivosti o maloletých má slúžiť na vytvorenie rámca, ktorý zodpovedá aktuálnemu stavu pomerov a najlepšiemu záujmu dieťaťa. Súd prvej

inštancie preto správne rešpektoval osvedčené prvky doterajšieho režimu, avšak nebol povinný ho bez ďalšieho prevziať v nezmenenej podobe, ak po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že je v záujme maloletého primeraný ďalší posun.

26. Nedôvodná je aj ďalšia námietka matky, že napadnutý výrok je nevykonateľný a bude viesť k opätovným konfliktom a návrhom na výkon rozhodnutia. Samotná obava z možných budúcich konfliktov nevytvára nevykonateľnosť rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že rodičia sú v súčasnosti schopní koordinovať termíny styku, komunikovať o sviatkoch a náhradách, a že základná stabilizácia režimu už nastala. Správne zároveň zdôraznil, že ďalší úspech styku závisí aj od zodpovedného a jednotného vystupovania rodičov vo vzťahu k maloletému. Pokiaľ súd prvej inštancie pri tejto východiskovej situácii rozhodol len o obmedzenom rozšírení, nemožno hovoriť o zjavnej nevykonateľnosti výroku.

27. Rovnako nemožno prisvedčiť matke ani v odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nezohľadnil tvrdenie, že samotný otec maloletého k prespaniu nepresvedčil, alebo že doterajšie pokusy neboli úspešné. Súd prvej inštancie tieto okolnosti správne zohľadnil – v odôvodnení výslovne uviedol, že ani sám otec nedokázal maloletého motivovať tak, aby u neho prespal čo i len jednu noc, ale práve preto zvolil limitované riešenie jednej noci, a nie rozsiahlejší model. Neúspech predchádzajúcich pokusov preto nebol opomenutý; naopak, bol jedným z dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie nepristúpil k širšiemu rozšíreniu.

28. Pokiaľ matka poukazuje na pôvodné odvolanie opatrovníka zo dňa 06.06.2023 proti „skoršiemu“ rozsudku súdu prvej inštancie, ani táto argumentácia neodôvodňuje zmenu napadnutého rozhodnutia. Skoršie stanovisko opatrovníka vychádzalo z vtedajšieho skutočného stavu a reagovalo na vtedajší, podstatne širší model prespávania. Rozhodujúci je však aktuálny stav v čase nového rozhodovania. Po doplnení dokazovania a po ďalšom vývoji pomerov až do roku 2025 súd prvej inštancie rozhodol o podstatne obmedzenejšom a postupnejšom modeli než ten, ktorý bol predmetom staršej odvolacej polemiky. Z tohto hľadiska nemožno mechanicky prenášať skoršie procesné stanovisko opatrovníka na nový skutočný stav.

29. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani tú časť matkinho odvolania, v ktorej zdôrazňuje, že maloletý ide s otcom na svadbu v septembri 2025 len s tým, že bude večer privezený domov, alebo že sa sám opakovane dožaduje večerného návratu. Aj tieto okolnosti skôr potvrdzujú, že u maloletého zatiaľ nebola spontánne vytvorená pripravenosť na širší model prespávania, nie však to, že by aj obmedzený a súdom usmernený adaptačný posun bol z princípu vylúčený. Súd prvej inštancie práve túto rezervovanosť maloletého zohľadnil tým, že nerozhodol o širšom víkendovom kontakte, či o prespávaní vo viacerých nociach.

30. Pokiaľ ide o odvolanie otca v časti styku, ani toto nie je dôvodné. Otec namietal, že podmienky na širšie rozšírenie styku sú splnené, a že súd prvej inštancie neprimerane obmedzil styk iba na jednu noc v nepárnom týždni zo soboty na nedeľu. Poukazoval na to, že s maloletým má vrúcny vzťah, vie mu zabezpečiť všetky potreby, maloletý je v jeho prítomnosti rád, v jeho domácnosti spokojný, kontakt prebieha bez stresu a odmietania a od podania návrhu už uplynula dlhá doba, ktorá sama o sebe podporuje širšie rozšírenie styku. Súd prvej inštancie sa s týmito tvrdeniami správne vysporiadal. Zo zisteného skutočného stavu vecí síce vyplýva pozitívny vzťah maloletého k otcovi, no rovnako vyplýva aj to, že prespávanie sa doposiaľ nepodarilo zaviesť, a že v prežívaní maloletého pretrvávajú dôsledky skorších konfliktov. Za tejto situácie bol právny záver súdu prvej inštancie, že je odôvodnené iba obmedzené rozšírenie styku, vecne správny.

31. Nedôvodná je aj otcova argumentácia, že hlavným dôvodom nerealizovania prespávania sú rodičia matky, ktorí v maloletom oživujú a podporujú nepriaznivé spomienky. Súd prvej inštancie túto okolnosť nevyviedol z úvah; správne vzal do úvahy, že širší rodinný kontext a postoje starých rodičov z matkinej strany môžu mať na prežívanie maloletého vplyv. Zároveň však správne neprijal zjednodušený záver, že práve táto okolnosť je jedinou alebo výlučnou príčinou situácie. Zo zisteného skutočného stavu vecí vyplýva komplexný obraz o konfliktach medzi rodičmi, ich vlastné správanie, rodinné zázemie oboch strán, aj samotné emočné nastavenie maloletého. Súd prvej inštancie preto správne neposudzoval vec obmedzene cez názor jedného rodiča.

32. Nedôvodná je aj otcova odvolacia námietka, že s prihliadnutím na dĺžku konania už mal byť styk rozšírený výraznejšie, aby sa predišlo ďalšiemu konaniu o zmene styku. Dĺžka konania sama osebe nie je kritériom, podľa ktorého možno určovať rozsah styku. Rozhodujúci je vždy aktuálny najlepší záujem maloletého, jeho vek, pripravenosť, vykonateľnosť režimu a stabilita pomerov. Súd prvej inštancie správne nepristúpil na úvahu, že časový odstup automaticky legitimizuje širší model styku, ale posudzoval, aký rozsah je v danom čase ešte primeraný a realizovateľný.

33. V kontexte uvedeného potom nie je dôvodná ani otcova odvolacia námietka smerujúca k predĺženiu utorkového a štvrtkového styku v párnom týždni do 19.00 hod. a k rozšíreniu nepárneho týždňa od piatka po skončení školského zariadenia do nedele do 18.00 hod. Súd prvej inštancie správne zohľadnil vek maloletého, jeho denný režim, nástup do školy a najmä to, že rozšírenie styku má byť postupné a nesmie ohroziť stabilizáciu, ktorá sa dosiahla len nedávno. Tým, že zvolil menej extenzívny model, súd prvej inštancie správne vyvážil záujem na rozvoji vzťahu s otcom s požiadavkou stability a reálnej vykonateľnosti.

34. Pokiaľ ide o mimoriadnu úpravu styku otca s maloletým počas letných školských prázdnin, odvolací súd dodáva, že hoci otec vo svojom odvolacom návrhu navrhol aj osobitné znenie výroku pre čas letných školských prázdnin (totožné s rozhodnutím súdu prvej inštancie), z odôvodnenia jeho odvolania nevyplýva, že by správnosť tejto časti výroku osobitne napadol samostatnou vecnou odvolacou argumentáciou; jeho námietky smerovali predovšetkým proti rozsahu bežného styku a proti tomu, že súd prvej inštancie pripustil prespanie iba v rozsahu jednej noci. Osobitný návrh na širšie usporiadanie styku počas letných školských prázdnin formuloval vo vyjadrení k odvolaniu otca opatrovník maloletého. Ani z tohto dôvodu však odvolací súd nezistil dôvod na zásah do napadnutého rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie vecne správne vychádzal z toho, že rozširovanie styku s prespaním má prebiehať postupne a s prihliadnutím na aktuálnu pripravenosť maloletého, a preto nebolo dôvodné, aby osobitná prázdninová úprava tento postupný adaptačný proces predbiehala. Aj v tejto časti preto odvolací súd považuje napadnutý výrok za vecne správny.

35. V ďalšom odvolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti výživného a zročného výživného konštatuje, že súd prvej inštancie po zrušení rozhodnutia a vrátení veci správne a podrobne zistil skutočný stav veci. Správne porovnal pomery existujúce v čase poslednej úpravy výživného v roku 2019 s aktuálnymi pomermi. Na strane maloletého správne zistil vekový posun približne o päť rokov, nástup do materskej školy, ako aj nástup na základnú školu, aktuálne výdavky na stravu, oblečenie, obuv, lieky, alergologickú starostlivosť, nepravidelné zdravotné výdavky, ako aj výdavky súvisiace s nástupom do základnej školy a s obdobím bezprostrednej prípravy na školskú dochádzku. Súd prvej inštancie tieto výdavky neprebral nekriticky, ale správne ich ustálil ako odôvodnené potreby maloletého približne v rozmedzí 300 až 350 eur mesačne.

36. Správne zistil aj pomery na strane matky, t.j. po rodičovskej dovolenke nastúpila do zamestnania, má stabilný pracovný príjem vo výške 1 016,70 eur, súčasne disponuje aj príjmom z prenájmu bytu vo výške 550 eur mesačne, pričom hradí náklady spojené s užívaním bytu vo výške 380 eur mesačne. Správne zohľadnil, že matka nemá úvery, žije v domácnosti svojich rodičov.

37. Pokiaľ ide o otca, súd prvej inštancie po doplnení dokazovania správne a konkrétne ustálil aj jeho príjmové a majetkové pomery. Správne vychádzal z výpisov z anglickej banky a zistil, že príjem otca zo zamestnania a doplatkov dávky za rozhodné obdobie predstavoval priemerne približne 1 931,25 eur mesačne. Správne ďalej prihliadol aj na opakované hotovostné vklady na účet vo N. banke, ktorých pôvod otec vysvetľoval ako pôžičky, avšak hodnoverne ich nepreukázal. Správne zohľadnil aj to, že otec má vytvorené podnikateľské zázemie a pôsobí aj prostredníctvom svojich spoločností, hoci podľa vlastného tvrdenia mu to v súčasnosti neprináša plný finančný prínos. Z týchto zistení potom súd prvej inštancie správne uzavrel, že otec disponuje schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi, ktoré mu umožňujú plniť výživné v určenej výške.

38. Nedôvodná je preto odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci, keď neustálil presnú výšku príjmu otca matky maloletého. Pri rozhodovaní o výživnom je ťažiskové zistenie pomerov rodičov, keďže vyživovacia povinnosť je zákonnou povinnosťou rodičov, nie starých rodičov. Aj keby bol príjem starého otca z matkinej strany presne numericky ustálený, táto okolnosť by sama osebe nemenila rozhodujúce východiská veci: príjem matky, jej príjem z prenájmu, jej osobnú

starostlivosť o maloletého, odôvodnené potreby dieťaťa a príjmový potenciál otca. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne.

39. Nedôvodná je aj otcova odvolacia argumentácia o disproporcii majetkových pomerov rodičov. Súd prvej inštancie na jednej strane správne zistil, že matka je zamestnaná a má aj príjem z prenájmu bytu. Na druhej strane však rovnako správne zistil, že otec disponuje podstatne vyšším príjmom zo zamestnania v Anglicku, ďalšími peňažnými tokmi a širšími možnosťami pracovnej realizácie. Zároveň treba zdôrazniť, že výživné sa neurčuje len podľa mechanického porovnania „majetku domácností“, ale podľa schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov, pri zohľadnení toho, ktorý rodič a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Súd prvej inštancie tento rámec správne rešpektoval. Odvolací súd zároveň dodáva, že ani prípadná priaznivejšia príjmová a majetková situácia matky sama osebe nevedie k zániku ani k oslabeniu vyživovacej povinnosti otca. Aj keby matka bola objektívne schopná zabezpečovať výživu maloletého vo väčšom rozsahu zo svojich vlastných prostriedkov, táto okolnosť sama osebe otca nezbučuje povinnosti podieľať sa na výžive maloletého pri rešpektovaní zásady vyjadrenej v § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorej obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Na uvedenom nič nemení ani to, že na strane matky došlo od posledného rozhodnutia o výživnom k zvýšeniu pravidelného príjmu, keď v čase skoršej úpravy poberala rodičovský príspevok, zatiaľ čo aktuálne dosahuje príjem zo zamestnania vo výške 1 016,70 eur mesačne, popri ktorom dosahuje aj príjem z prenájmu bytu vo výške 550 eur mesačne. Tieto skutočnosti bolo namieste zohľadniť pri celkovom posúdení pomerov oboch rodičov, nemožno z nich však vyvodiť, že by sa podiel otca na výžive maloletého stal právne nevýznamným alebo že by sa jeho vyživovacia povinnosť mala posudzovať len okrajovo.

40. Nedôvodná je aj odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil platby súvisiace s dovozom cigariet ako súčasť jeho finančných pomerov, hoci podľa tvrdenia otca malo ísť len o refundáciu vynaložených nákladov. Súd prvej inštancie sa touto okolnosťou zaoberal a nepochybil, ak z vykonaných dôkazov nemal dostatočný podklad pre prijatie verzie otca, že išlo výlučne o prijaté platby od známych bez akéhokoľvek zisku. Otec totiž mechanizmus týchto platieb hodnoverným spôsobom neobjasnil, ani nepreukázal tak, aby bolo možné bez ďalších pochybností prijať jeho tvrdenie o čistej refundácii nákladov. Za tejto procesnej situácie nemožno súdu prvej inštancie vytýkať, že na uvedené platby prihliadol pri celkovom hodnotení schopností, možností a majetkových pomerov otca. Navyše, ani prípadné zníženie významu tejto položky by samo osebe nespochybnilo vecnú správnosť určeného výživného, ktoré súd prvej inštancie založil predovšetkým na zistenom príjme otca zo zamestnania v zahraničí a na celkovom posúdení jeho finančných pomerov.

41. Rovnako nie je dôvodná ani odvolacia námietka otca, že pri výdavkoch maloletého v rozmedzí 300 až 350 eur mesačne by určené výživné 300 eur znamenalo, že otec znáša 90 % až 100 % nákladov, čo by malo byť v rozpore s dobrými mravmi. Táto úvaha otca však nevystihuje celý zákonný rámec vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu. Súd prvej inštancie totiž správne zohľadnil nielen peňažné plnenie rodičov, ale aj osobnú starostlivosť matky o maloletého, ktorá má pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti samostatný právny význam. Zároveň rámcové vyčíslenie 300 až 350 eur mesačne nezahŕňa len súčet pravidelných položiek, ale aj nepravidelné a priebežne sa meniace výdavky súvisiace so zdravotným stavom, rastom dieťaťa, socializáciou, prípravou na školu a budúcim nástupom do nej. Z tohto dôvodu nie je právne správne redukovat' vec na jednoduché porovnanie jednej sumy výživného s jedným orientačne vyčísleným pásmom výdavkov.

42. Nedôvodná je aj otcova odvolacia námietka nesprávnej aplikácie § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie toto ustanovenie aplikoval správne. Pri určení výživného vychádzal z princípu, že obaja rodičia prispievajú na výživu dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom súčasne prihliadol na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a že matka zabezpečuje každodennú osobnú starostlivosť o maloletého. Navyše, súd prvej inštancie neurčil výživné 300 eur jednorazovo a späťne za celé obdobie od podania návrhu, ale zvolil odstupňovaný model: od 05.09.2022 do 31.05.2025 určil 250 eur mesačne a až od 01.06.2025 300 eur mesačne. Tým správne prihliadol na to, že zvýšené výdavky dieťaťa sa neviažu až na samotný okamih nástupu do základnej školy, ale spravidla vznikajú už v predchádzajúcom období v súvislosti so zabezpečením školskej tašky, základných školských pomôcok, prezuviek, úboru a ďalšieho vybavenia potrebného na začiatok školskej dochádzky.

43. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj otcom tvrdené výdavky. Správne prihliadol na zásadu, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a že pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného nemožno prihliadať na tie výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Za vecne správne preto odvolací súd považuje, že súd prvej inštancie neakceptoval v plnom rozsahu otcom tvrdené zaťaženie úvermi, pôžičkami, nákladmi spojenými s darovaným bytom a ďalšími výdavkami, keďže otec nepreukázal ich nevyhnutnosť v právne relevantnom zmysle. Osobitne správne súd prvej inštancie zohľadnil, že otec v roku 2021 bezodplatne previedol byt na svojho otca, no naďalej spláca hypotéku, ktorá sa na tento byt viaže, pričom táto majetková dispozícia nemôže ísť na ťarchu maloletého. Rovnako správne nepriznal rozhodujúci význam ani pôžičkám od súkromných osôb, ktorých vznik a účel neboli hodnoverne preukázané.

44. Správne súd prvej inštancie rozhodol aj o zročnom výživnom. Toto rozhodnutie bolo priamym dôsledkom zvýšenia bežného výživného za obdobie od 05.09.2022 do 31.05.2025 na sumu 250 eur mesačne a od 01.06.2025 na sumu 300 eur mesačne, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, z akých východísk pri určení jeho výšky vychádzal. Výška zročného výživného je dôsledkom potvrdeného výroku o bežnom výživnom za rozhodné obdobie a súd prvej inštancie spôsob jeho výpočtu v odôvodnení konkrétne rozviedol. Otec výrok o zročnom výživnom osobitnými vecnými námietkami nespochybnil; jeho odvolacia argumentácia aj v tejto časti vychádzala len z nesúhlasu s výškou bežného výživného. Keďže odvolací súd považuje výrok o bežnom výživnom za vecne správny, nebol dôvod zasahovať ani do závislého výroku o zročnom výživnom. Vecne správna je aj súdom prvej inštancie určená lehota 90 dní na jeho úhradu, keď primerane prihliadol na príjmové pomery otca, na jeho výdavky spojené s prácou v zahraničí, ako aj na zachovanie riadneho platenia bežného výživného.

45. Na záver odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie po zrušení pôvodného napadnutého rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie rešpektoval záväzný právny názor vyslovený odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie matky v časti výroku o styku a odvolanie otca v časti výroku o styku, bežnom výživnom a zročnom výživnom vyhodnotil ako nedôvodné a napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutých výrokoch a v závislom výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil ako vecne správny.

46. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa zákonného ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nezistil žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).